

Bodart (FP):

I fremskridtspartiet har man en anden opfattelse. Vi mener ikke, der her sker en forringelse. Vi mener tværtimod, det er et fremskridt, og det vil vi gerne støtte.

Med hensyn til ministerens holdning til brug af sikkerhedsseler og styrthjelme stiller det sig nok lidt anderledes, men det får vi sikkert at se i næste samling. Dog vil jeg sige, at det kan vi ikke være med til. Vi mener simpelt hen, at så længe det kan bevises, at bare én eneste kunne have reddet livet ved ikke at bruge sikkerhedsseler, kan man ikke indføre dem ved lov.

Holmberg (V):

Hr. Otto Mørch svang sig lidt højt op i sin afvisning af lovforslaget. Det sker næsten hver gang, vi drøfter hyrevogne. Nu nævnte hr. Otto Mørch, at den fritagelse, som han var så ked af, ville komme til at betyde, at 230 af landets 277 kommuner bliver fritaget. Det er rigtigt, men det var måske mere rigtigt at gøre opmærksom på, at 3/5 af Danmarks befolkning bor i den øvrige del, og dér sker ikke det, hr. Otto Mørch mener er en forringelse.

Så føler jeg i øvrigt ingen trang til at holde en længere tale her om færdselsloven, for i realiteten er det ikke den, vi behandler. Det er rigtigt nok, at der står forslag til lov om ændring i færdselsloven, men det har ikke så forfærdelig meget med færdselsloven som sådan at gøre, og det er i øvrigt meget enkelt og overskueligt.

Det drejer sig, som vi kan læse alle sammen, om, at der i kommuner med indtil 20.000 indbyggere dels ikke længere skal gælde noget forbud mod at anvende hyrevogne til andet formål end hyrekørsel, dels ikke længere er nogen pligt til at oprette de såkaldte holdepladser. Man kan gøre det, men man behøver ikke at gøre det. I den resterende del af kommunerne, altså i de store kommuner — og det er dér, problemerne er — sker der ingen ændring i forhold til den lovgivning, der blev vedtaget i den socialdemokratiske regerings tid.

Jeg finder, at det er en fornuftig ordning og måske også en naturlig tilpasning af en lov, som vistnok de fleste erkender ikke har virket særlig godt netop i de områder, som det drejer sig om her.

Problemerne fandtes nemlig i de større

kommuner, og det har vi aldrig afvist. Derfor har ministeren heller ikke foreslået ændringer her, og jeg må indrømme, at jeg knap nok kan finde ud af, hvad det egentlig er, der gør, at hr. Otto Mørch og SF går så stærkt imod, men vi ved også godt, at vi aldrig kan overbevise hinanden. Vi mener altså, at det foreliggende forslag simpelt hen er fornuftigt af hensyn til de mindre kommuner og befolkningen dér.

Men så har vi jo drøftet en ting mere, som hr. Otto Mørch også rigtigt gjorde opmærksom på. I den skriftlige fremsættelse af lovforslaget, som ministeren kom med den 13. marts 1974, nævnte ministeren spørgsmålet om obligatorisk brug af sikkerhedsseler og styrthjelme og gjorde opmærksom på, at det har vi drøftet før. Det er rigtigt, at vi i forbindelse med de såkaldte generelle hastighedsbegrænsninger har drøftet det. Ministeren tilføjer, at regeringens overvejelser ikke var tilendebragt, men at hun på et senere tidspunkt vil vende tilbage hertil, også under den udvalgsbehandling, som nu er afsluttet.

Vi har drøftet det i udvalget, og det har ført med sig, at vi i en mindretalsudtalelse i betænkningen — det gælder i dette tilfælde socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer og mig selv — udtaler en beklagelse af, at det ikke har været muligt at opnå fornøden tilslutning til at gennemføre regler om sikkerhedsseler og styrthjelme, og så kommer der en henstilling til ministeren om, at vi simpelt hen forventer — også med den indstilling, som vi mener at ministeren har — at vi i næste folketingssamling får et forslag herom til ikrafttræden 1. januar 1975, og så tilføjer vi: „i lighed med, hvad der er tilfældet i de øvrige nordiske lande.“ Heri ligger også en henstilling til ministeren.

Gudme (RV):

Hr. Otto Mørch skuffede os jo ikke. Når det drejer sig om hyrevognsloven, er han i stand til at mobilisere hele sit ordforråd og hele sin indignation, og at det så går temmelig stærkt ud over sagligheden, gør jo mindre.

Vi skulle således høre i dag, at det var socialdemokraterne, der havde været forhandlingsvillige, mens vi andre havde været døde og blinde over for en rimelig og fornuftig forhandling.

Skal vi ikke hellere gå lidt længere tilbage